

וועידה באתר זולו

שערורייה בעיניו. גרוע מזה: כפי אהרון תבע לקרוא מיכתב זה כי קול רם בפני צירי הוועידה. המיכתב בער בכיסו של בקר, כמו פצצת זמן. הוא דחה ודחה את קריאתו. לבסוף, בשעות הקטנות של הלילה, כי שהוועידה עמדה להסתיים, חשב שהשעה כשרה. הכל היו עייפים, הכל רצו הבטי תה. הוא קרא את המיכתב.

אך נסתבר שלסיעות הקטנות עוד גור תר קצת מרץ. תבענו לדון בעניין מייד, ולערך הצבעה חזרת. גם צירי המערך נרעשו. באלם השתלט תהורובחמו. עלינו על הבמה כדי לתבוע מן הנשיאות החלטה ברורה. בקר הפסיק את הישיבה וכינס את הנשיאות. וכך נוצר המצב ש הנשיאות ישבה למעלה משעה, וקיבי לה החלטה שהוסיפה חטא על פשע: נקי בע שזוהו עניין פנימי של סיעת המערך, וכי זו תדון בעניין ותסיק מסקנות.

עניין פנימי? הודעה כוזבת מי עי רוכן הנשיאות בעת הצבעה, עריכת הצבעה של הוועידה על סמך ההודעה הכוזבת — האם זה עניין פנימי של המערך? אבל כבר לא היה כוח, והעניין נת קבל איכשהו. (למחרת היום תבעה סיעת

קר שהכופים האמיתיים וכולים להמשיך בשקט לגלגל את המולי יארדים, בתיאום הדוק עם פינחס ספיר והתאחדות התעשיינים.

השקר הגדול

אם היה צורך בדוגמה קטנה המוכיחה את השיטה כולה, הרי ניתנה בפרשת יצחק בן אהרון.

זה קרה כך: ביום השני של הוועידה הציעה את הסיעות הקטנות (מוקד) להזמין את בן אהרון למסור דו"ח לוועידה.

הדרישה נתקבלה באהדה עלידי רבים, גם בסיעת המערך. בן אהרון היה בוודאי משמיע נאום מפוצץ, שהיה מרעיד את אמות הסיפים. זה היה מכניס חיים לוועידה.

ודווקא משום כך פחדו הכופים של המערך. מי יודע מה יכול היה בן אהרון להגיד?

משום כך היה ברור שההצבעה תהיה מרחקת. הכל היה תלוי בצירי מפא"י, שבאו ממקומות העבודה (בתוך ים הע" קנים. היו גם כאלה). סיעת מרי דרשה למנות את הקולות (משימה כמעט בלתי אפשרית בהמון כה גדול), וכי 150 איש

בשביל מה דרושה כל ההצגה הזאת? חברי ההסתדרות יכלו לבחור במי שרין בוועדה הפועל, כשם שארחי ישראל בוחרים בכנסת. הוועדה הפועל הוא המר סד הפרלמנטרי הקבוע של ההסתדרות, והוא מונה כי 150 איש — מיספר המאפי שר דיון מסודר כלשהו.

בשביע מה ררוש מוסר שיחצוין בין הכוחרים ובין הפרלמנט? הוא ררוש כדיוק למטרה זו: כרי לחצוין.

חברי ההסתדרות בוחרים בוועידה בת 1501 איש. הוועידה בוחרת במועצה בת 501 איש. המועצה בוחרת בוועדה הפועל. כך ניתן למנגנוני המיפלגות להבטיח שי יכנסו לוועדה הפועל (ולוועדה המרכזת, שהיא הממשלה של ההסתדרות) האנשים שהם מעוניינים בהם, מבלי ששיגעונו הבוחרים ישיפיעו עליכך.

יש גם מטרה שנייה:

דיון במוסד בן 1501 איש הופך בהכרח להצגה. אין כל אפשרות להידברות רצינית, ולא יתכן וכוח דמוקרטי על ההחלטות. הכל מתבשל במטבח הנסתר. פשוט, אי אפשר אחרת. ולאנשי המנגנון זה נוח מאוד.

בצורה זו מוכתחים שני הדברים

ותרת זו אינה ההמצאה שלי. המר ציא אותה כתב אחד העיתונים, שסיי קר את הוועידה. הוא לא העז, כמובן, להשתמש בה בעיתונו.

אין כותרת הולמת יותר. היו שעות, שבהן המתה הוועידה הי 12 של ההסתדרות להצגה של רופאי אליה בפני בנישכטים מוכיירי

מאה

אורי אבנרי

אתיקודש. והיו שעות שבהן דמי תה להתפרעות של פראים כי ג'ונגל.

החופעה האתה היתה תלויה, כמובן, בשנייה.

הצגה בולשביקית

בשעה שרוש בבוקר, אור ליום הרביעי, דמתה הוועידה לסצינה מתוך סרט של פליני. חבל שמאות אלפי חברי ההסתדרות לא יכלו לראות סרט זה.

באולסהענק של היכלהתרבות התלי אביבי ישבוהשתרעו כמה מאות עסקנים וסתם צירים, מוכי ישעמום, תיסכול וחר סרזאונים. העיניים היו אדומות ובהות.

במקום אחר כבניין התכנסה הנשיאות, כדי לדון בשאזה: מה לעשות, לאור העובדה שו"ר הי ישיבה שיקר לוועידה, וערך הצי בעה עדיסמך שקר זה.

כמה צירים מיואשים ניסו לפצוח בשיר. רב תימני עלה על הבמה והחל מזמר זמיר רות יהודיות בקול חזק וצורמני. ירוחם משל ישב על הבמה, שיחק בפטיש ולא ידע מה לעשות.

מתוך יאוש, וכדי למלא איכשהו את הזמן, הציע משל לבחור במועצתההס תדרות — וכך, באווירה זו של בין עיי רנות ושינה, נבחר המוסד הנבוא. מי שהו הקריא רשימה אינסופית של מאות שמות, אף אחד לא התנגד, והופ — יש מועצה.

לאחר מכן לא היה עוד מה לעשות. מי שעוד נותר בו כוח, קם והלך הביתה. האחרים פשוט נשאר שרועים — הם שזכו לשמוע את דבריהסיום של יש ראל ישעיהו, שקם ממיתו אישם, לני עול את המעמד התוגיני.

אדם תמים יכול לשאול: איך בכלל יכול מוסד של 1501 איש לעשות עבודה רצינית כלשהי?

התשובה אינה תמימה: איש מבין שליטי ההסתדרות אינו מעוניין שתיעשה בה עבודה רצינית כלשהי. להיפך: המעמד בולו מתוכנן כתרטיע עצום של ככל"ת, של תשפכת נאומים והרמתייריים וקברת "החלטות".

בימים הטובים היתה ועידת ההסתדרות הצגה בולשביקית טהורה. המון העסקנים והפעילים באו מכל חלקי הארץ, הקשיר בו נבכורה חלוצית לנאומי איניקץ, הריי מו את ידהם בקצב לאישור מאות ההחלטות שבושלו איישם בוועדות אלמור ניות. קמו על רגליהם ושרו את שלושת התימנונים. הכל כמו באמארוסיה. אבל הימים הטובים עברו. אמי גם, הוועידה תוכננה כדיוק באוי תה מתכונת, אבל הבימוי ירד מן הפסים. ההצגה היתה מגוחכת, ותחפרעות היו מעניינות חרבה יוי תר מן החלקים הכתתימופיעים.

סקנדל מפוברק: הפגנת הפנתרים בשעת נאומה של גולדה

מרי דיון בוועדה הפועל, כדי לכנס מחדש את הוועידה ולערך בה הצבעה חזרת בנושא זה. סיעת מוקד הגישה תלונה לבית-הדין של ההסתדרות.

בן אהרון ברוגז

ל חלקו של בן אהרון בפרשה זו אפשר להביע כמה ספקות — עם כל האהדה לדברים שבן אהרון מייצג, או לפחות מסמל. בן אהרון הציב את עצמו במרכז מערכת הבחירות של המערך להסתדרות, והעמיד פנים כאילו הוא מועמד המערך לתפקיד המזכ"ל. באותה שעה כבר ידע שאין לזה שחר, וכי מנוי וגמור עם המערך לסלק אותו. כשהערתי לו על כך רומבית במסיבת עיתונאים, הגיב באומרו שאיני דובר אמת. כך נתן בן אהרון את ידו לתימני רון גדול של אחיות עינינים. בן אהרון הכניס לוועידת ההסתדרות

הרימו את הידיים בעד הזמנתו של בן אהרון.

כאותו רגע נאחזו ראשי המערך בהלה. מה יקרה אם רוב צירי המערך יימנעו?

איזה מצב ייווצר? לכן הכריזו לפתע יושב ראש הישיבה, המזכ"ל לשעבר אהרון בקר, כי בפני למי סור הודעה חשובה מטעם המערך: בן אהרון כבר הוזמן לנאום בוועידה מטעם סיעת המערך. ההודעה איפשרה לצירי המערך לנעוץ את הסכין בגבו של בן אהרון מבלי להרגיש נקיפת מצפון בלי תינעזימה.

הודעה כזאת, הנמסרת באמצע הצבעה, היא שערורייה. מחינו על כך. בקר קיבל את המחאה, והתחיל בכל הצבעה מחדש. כי 150 בעד ההזמנה, כי 450 נגד. המערך ניצל.

אבל רק לטע שעות. בלילה הי שני נתקבל מיכתב מבן אהרון, בו חודיע שההודעה של בקר היתה שקר. איש לא הזמין אותו לנאום בוועידה, ועצם אייחזומתו היא

גם יחד: יש הצגה נהדרת של דמוקרטיה קיצונית, ויש ביטחון נמר שהכניס ויחלט באופן בלתי דמוקרטי בהחלט.

במיקרה הטוב זהו קירקס דמוקרטי. העסקנים מתנהגים כמו חיות מאולפות — רוקדים כדובים, שואגים כאריות, קופי צים כסוסים, כשראשי המנגנון מצליפים בשוט לצלילי התזמורת. לשם הפגת ה מתח מוסרים את הורה, מדי פעם, למצי חיקונים.

אם משהו מתקלקל והקירקס מתפרע, גם זה טוב. ככל שהקירקס ייראה קירקסי יותר, פרוע יותר, כך ייטב. שזה ייראה מצחיק, אין דבר. העיקר שישכחו שמאתר רי ההצגה המצחיקה הזאת עומדת מציאות רצינית מאוד. הנהגת ההסתדרות, שהוועידה כודה אינה משפיעה עליה כמקווא הנימה, חודשת על אימפריה כדי כלית אדירה של מיניארדי ליי רות, רבע מכל המשק הישראלי. שיצחקו המיפכנים בוועידה. העיי